

Pitarissa 28. 9. 96.

Kakas, kallis Peppiini!

Mitähän nyt aattelet, kun
Maijasi kirje ei saapunut maan-
nantaina, kuten tavallisesti.
Tiedän että olet ajattele että Maija
on tahallisesti laiminlyönyt
hänelle niin rakkaan teksti-
vän.

Kumma kyllä, että meillä
käypi niin usein vieraita, vaikk-
ka enene itse käy sahoittas-
ti koskaan vuorovierailussa. Niin-
pä tänäänkin oli vieraita eikä
sentähden voimut kirjoittan ajel-

In Maijan kirje ei saapunut
 Maanantaina, kuten tavallisesti.
 Tiedän että olet ajattele että
 Maija on tahallisesti laiminlyönyt
 hänelle niin rakkaan teksti-
 vän.
 Kumma kyllä, että meillä
 käypi niin usein vieraita, vaikk-
 ka enene itse käy sahoittas-
 ti koskaan vuorovierailussa.
 Niinpä tänäänkin oli vieraita
 eikä sentähden voimut kirjoit-
 tan ajel-

laan, vaan jäi minun myöskään ette-
i tämä ehdi määräpäivänä kä-
siiri.

Niin kuttani! Sulainen
kau tuo rakkautemme su, että
se aina vaan kasvaa ja kasvaa,
huolimatta siitä- etteimmis toisi-
amme näe. —

Olin toivonut että tulti-
sit taas Majjaasi tervehtimään
pääsiäisen aikana, vaan kun sat-
tui niin, että meitä rippilap-
sia lasketaan Herran ehtoolliselle
Marian päivänä, joka on rauhan
lupua kolmantena pääsiäispäi-
nä. Lentähden siitä saavotte-
me jyydä pääsiäiseksi ketään
vierasta etteu tulisi häiritätki,
vaan paikin rauhassa mieltä-
niitä- tärkeitä- asioita kuin

Uuenehain ne on itästä karkailu. Olen jo loppuuttanut
sen "Joukkien ymmärtäminen" -kappaleen muilla tavoin on sitä.

rippikoulusta opetetaan ja valmis-
laisin itseäni kelvolliseksi siihen
kalliiseen juhtaan, jonka me riip-
piläiset tulemme viettämään.
Yhdythän sinäkin armaani
rukoukseen puolestani että tulin
sin ymmärtäväiseksi ja hyväksi.

^{tapden} Olla jo myöhäinen, seipä-
käytyy lopettam. Toiste puhun
enemmän. Hellään Nella ter-
vehdys omalta rakkaalta
Maijaltasi.

P. J.

Siviltä terveiset! Olet
kai saanut hänen kirjien-
sä tänä aamuna hän valit-
taa ettei koskaan ehdi kirjoit-
taa kaikkia, kuin olisi saavottavaa
että aina hänestä jää kirjiensä vä-
jäväiseksi. Hylläthän se mummi
rukka ei saa koskaan olla aivan

ma istua, aia on joi joi kii laita koi kii laita

Jefferson Plenum
May 18 1862